

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Szabó-Nagy Péter ügyvéd (.....) által képviselt (.....) felperesnek a dr. Darida Dóra ügyvéd (.....) által képviselt (.....) alperes elleni taggyűlési határozatok felülvizsgálata iránti perében a Fővárosi Törvényszék 2012. szeptember 19-én kelt 11.G.41.704/2010/24. számú ítéletével szemben a felperes fellebbezése folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (Tízenötezer) forint összegű másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A négytagú alperesi társaságnak felperes 48 szavazattal, a perben nem álló 300 szavazattal, 192 szavazattal, 60 szavazattal rendelkező tagja.

Alperes 2010. augusztus 23-án taggyűlést tartott. A taggyűlésről felvett jegyzőkönyv szerint a taggyűlésen a leadható szavazatok 100 %-a képviseltette magát. A felperes a taggyűlésen meghatalmazottja (ügyvédjelölt) útján volt jelen, a képviselőjében meghatalmazott járt el. Az ügyvezető megállapította a taggyűlés határozatképességét, a taggyűlés megtarthatóságát. Ezt követően a taggyűlés 1-25. sorszáma alatt 25 határozatot hozott. Felperes az 1., 3-9., 11-13., és a 23. számú határozatok meghozatalához igen szavazatával hozzájárult, a 15-22. és a 25. számú határozathozatal során a szavazástól tartózkodott, a 2., 10. és 14. számú határozatokra „nem”-mel szavazott, míg a 24. számú határozatot egyedül ő támogatta. A jegyzőkönyv a általnak adott meghatalmazásra nézve megállapítást, tagi észrevételt nem tartalmazott.

A taggyűlésen bemutatott 2010. augusztus 16-án kelt és 2012. december 31-ig érvényes meghatalmazás szerint a mint a ügyvezetője meghatalmazta ügyvédet, hogy helyette és nevében egyebek mellett képviselje mint tagot teljes jogkörrel a taggyűléseken. Az okiratot a részéről igazgató írta alá, azon a keltezés helye nem szerepelt.

Az aláírás alatti bélyegző szerint hitelesítő tisztviselő („certifying officer”) 2010. augusztus 16-án igazolta, az okiratot aznap előtte írta alá az általa személyesen ismert

Az okirat túloldalán lévő egyik hitelesítő pecsét kerületi tisztviselő („district officer”) 2010. augusztus 18-án kelt igazolása arra nézve, aláírás-i hitelesítő tisztviselő aláírása, míg a másik pecsét a 2010. augusztus 18-i keltezésű „Apostille”. Az apostille szerint az Igazságügyi és Körendvédelmi Minisztérium részéről tanúsította, a közokiratot írta alá.

Felperes 2010. szeptember 14-én kelt levelével alperestől a jegyzőkönyv kiegészítését kérte, a fenti meghatalmazás alaki és tartalmi hibájára, a képviselet jogosságának kérdéses voltára, valamint a tőkeemelésre tett észrevételeivel.

A jegyzőkönyv kiegészítésére nem került sor.

Felperes 2010. szeptember 22-én előterjesztett keresetében a 2010. augusztus 23-án meghozott valamennyi taggyűlési határozat hatályon kívül helyezését, alperes perköltségben marasztalását kérte. Valamennyi határozat jogsértő voltát abban jelölte meg, a taggyűlés megtartásához, a határozatképességhez a Gt. 142.§ (2) bekezdése szerint szükséges törzstőke, illetve a leadható szavazatok többsége nem volt jelen. E körben arra hivatkozott, a törzstőke 50 %-ával rendelkező, külföldi székhelyű-t a taggyűlésen meghatalmazott képviselte, szükséges lett volna a meghatalmazás felülhitelesítése. Tekintve a Gt. a külföldön kiállított meghatalmazásra külön szabályozást nem tartalmaz, ezért a meghatalmazásra a Ctv. szerint alkalmazandó Pp. 69.§ (3) bekezdésében, 198.§ b) pontjában, 196.§-ában írtak irányadók. Mivel a meghatalmazás nem tartalmazza a keltezés/kiállítás helyét, így abból az sem állapítható meg, hol készült az okirat, mely külképviseleti hatóságnak kellett volna azt hitelesítenie. Míg a hitelesítés pecsétjén szerepel, addig az okirat fejléce és a társasági szerződés szerint is a székhelye A meghatalmazás a súlyos alaki hibából következően nem felel meg a külföldön kiállított teljes bizonyító erejű magánokirati formának és a Gt. által megkövetelt teljes bizonyító erővel sem rendelkezik. Utalt arra is, a meghatalmazást a taggyűlésen ugyan megtekinthette, de arról kérése ellenére sem kapott másolati példányt, a taggyűlésen tett észrevétele pedig felhívás ellenére sem került jegyzőkönyvbe foglalásra.

A fentiekén túl a 10. számú határozat Gt. 153.§-ába, míg a 14. számú határozat Gt. 49.§ (4) bekezdésébe ütközését is állította.

A 2010. november 22-ét követően benyújtott beadványában további jogsértésekre is hivatkozott, így egyebek mellett arra is, alperes ügyvezetője, és az általa képviselt alperes tévedésben tartotta az alperes ügyeit illetően, ellehetetlenítették a gazdálkodásra rálátását, mindent megtettek, szavazatait tévedésben tegye meg. A taggyűlési határozatokat az is önmagában jogsértővé teszi, ügyvédnek „nem volt meghatalmazása”, a meghatalmazás fejlécében szereplő címhez képest a „apostille” nem fogadható el, mivel az okiratot a származás szerint illetékes hatóságnak kell tanúsítvánnyal ellátnia. A bíróságnak vizsgálnia kell a meghatalmazás összes törvényi feltételét.

Alperes a kereset elutasítását, felperes perköltségben marasztalását kérte. Állította, felperest a keresetindítás joga nem illeti meg azon határozatok tekintetében, melyek meghozatalához szavazatával hozzájárult. Vitatta a meghatalmazás alaki hiányosságát. Egyebek mellett utalt arra, meghatalmazását a ügyvezetője, a cég adta,on. Állította, a meghatalmazás külföldi közokiratnak tekintendő, az diplomáciai felülhitelesítés nélkül is érvényes, ugyanis megfelel a Hágai Egyezmény 3. és 4. cikkében írt alaki követelményeknek, azaz az egyezményben előírt hitelesítési záradékkal „Apostille”-al szabályszerűen ellátott. Az 5. cikk szerint ha a tanúsítvány szabályszerűen ki van töltve, bizonyítja az aláírás valódiságát, azt, hogy az aláíró személy milyen minőségben járt el. Ebből következően nem is kellene igazolni az „Apostille”-al ellátott meghatalmazást aláíró személy képviseleti jogosultságát. A hágai egyezménynek és Magyarország is részese, a két állam között azonban az 1983. évi 19. tvr-rel kihirdetett polgári és büntügyi jogsegélyszerződés is létrejött, melynek 8. cikke értelmében az egyik szerződő fél területén kiállított, vagy annak hatósága által hatáskörén belül a megszabott alakításoknak megfelelően hitelesített okiratok nem szorulnak további hitelesítésre. A Pp. 195.§ (8) bekezdése is úgy rendelkezik, a magyar állam által kötött eltérő nemzetközi megállapodás esetében felülhitelesítésre nincs szükség. tehát jogszerűen képviselte a-t, így a teljes törzstőke képviselve volt, a taggyűlés határozatképesnek minősült, jogszerű határozatokat hozott. Vitatta, hogy a 10. és 14. számú határozatok a felperes által megjelölt további okokból is jogsértőek lennének.

Hivatkozott arra is, társasági határozat felülvizsgálata iránti perben a jogvesztő 2010. november 21-i határidő elteltével a kereset nem terjeszthető ki korábban nem hivatkozott ténybeli és jogi alapokra, a felperes a diplomáciai felülhitelesítés hiányán túl más ténybeli alapra nem hivatkozhat. Mindennek ellenére a felperes jogvesztő határidőn túl előterjesztett valamennyi állítását vitatta.

A bizonyítási indítványok teljesítését ellenezte azok per eldöntése szempontjából szükségtelen volta miatt.

Okiratokat csatolt annak igazolására, a meghatalmazás kiállításakor a képviseletére a igazgatója volt jogosult, míg a-t képviselte. 2012. április 5-én kelt nyilatkozatát, mellyel alperes 2010. év során tartott taggyűlésein tett nyilatkozatait és eljárásait utólag a, illetőleg utóbb a képviseletére jogosulttá vált igazgatójaként is jóváhagyta.

(Az elsőfokú bíróság 2011. január 14-én kelt 7. sorszámú végzésével az alperes bizonyítási terhére tette annak igazolását, a törvényes képviselője a, amelynek nevében aláírásra jogosult volt.)

Az elsőfokú bíróság 2012. szeptember 19-én kelt 11.G.41.704/2010/24. számú ítéletével a 2010. augusztus 23-i 10. és 14. számú taggyűlési határozatokat hatályon kívül helyezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest 13.500 forint perköltség megfizetésére. Az ítélet indokolása szerint az alperes által csatolt okiratokból és azok hiteles magyar nyelvű fordításából egyértelműen megállapítható, a ügyvezetését ellátó cég képviselőjében aláírhatott. meghatalmazását ez a személy írta alá, aki később tett nyilatkozatában külön is jóváhagyta jognyilatkozatait. által felhasznált meghatalmazás mindenben megfelelt az 1973. évi 11. tvr-rel kihirdetett Hágai Egyezménynek. E körben az Egyezmény 2., 3., 4. és 5. cikkét, valamint a Gt. 142.§ (1) bekezdését idézte azzal, az egyezmény ezen rendelkezései alapján a részére adott meghatalmazás külföldön kiállított közokiratba lett foglalva, ami alapján a meghatalmazott a taggyűlésen gyakorolhatta a tagsági jogokat. Az alperes taggyűlése tehát a Gt. 142.§ (2) bekezdés alapján határozatképes volt, mivel a törzstőke legalább fele vagy a leadható szavazatok többsége képviselve volt. A Gt. nem teszi kötelezővé a jogi képviselőt, így nincs jelentősége annak, ügyvédi tevékenységet végez. Mindezek alapján a kereset meghatalmazás érvénytelensége okából megalapozatlan.

Rámutatott, mivel felperes nem hivatkozott a Gt. 45.§ (3) bekezdésében írt jogvesztő határidőn belül tévedésre, megtévesztésre, jogellenes fenyegetésre, így nem illeti meg a keresetindítás joga azon határozatok vonatkozásában, amelyek meghozatalához szavazatával hozzájárult. A bírói gyakorlat szerint a jogvesztő határidő leteltét követően előterjesztett további tényállításokat, jogszabályi hivatkozásokat a bíróság nem vizsgálja, tekintve, az tartalmatlanná tenné a törvényben írt jogvesztő határidő jogintézményét. Figyelemmel arra, felperes a jogvesztő határidőn belül megalapozottan hivatkozott a 10. és 14. számú határozatok jogsértő voltára, ezért azok hatályon kívül helyezésének volt helye a Gt. 46.§ (1) bekezdése alapján.

Az ítélet keresetet elutasító rendelkezésével szemben felperes fellebbezett jogi képviselő útján. Pontosított fellebbezésében az ítélet részbeni megváltoztatását, a 15-21. számú, és 25. számú taggyűlési határozatok hatályon kívül helyezését, alperes első- és másodfokú együttes perköltségben marasztalását kérte. Előadta, a jegyzőkönyv nem a Gt. 146.§-ának megfelelő módon készült. A meghatalmazás másolati példányának kiadására vonatkozó kérelme nem került jegyzőkönyvbe foglalásra, és az sem, már a taggyűlés kezdetekor kifogásolta a meghatalmazást alaki- és tartalmi okokból. Változatlanul vitatta a meghatalmazás érvényességét a kifejtett okokból, utalva arra, a meghatalmazás egyértelműen ügyvédi

meghatalmazás, melynek elfogadása elmaradt. A meghatalmazás érvénytelensége kihat a taggyűlésen jelenlévők számára, ezáltal a határozatképességre, a taggyűlési határozatok jogsértő jellegére. Állította, a Gt. 146.§ (1) bekezdésébe ütközése szintén kihat a határozatok jogszabályba ütközésére is. A meghatalmazás tekintetében elsősorban továbbra is annak alaki érvénytelenségére hivatkozott, illetőleg arra, a tag képviseletében aláíró személy aláírói minősége, valamint az, hogy az aláírás tőle származik, kétséges. A képviseleti jogosultság igazolásának elmaradása, a szavazati arányok hibás megállapítása ugyancsak jogsértővé teszik a taggyűlésen elfogadott határozatokat. Későbbi vizsgálattal a taggyűlés jogsértő jellege nem orvosolható, a meghatalmazott eljárási jogosultsága később már nem igazolható. Mivel a képviselet igazolása csak az első fokú eljárásban történt, így a taggyűlési határozatok jogsértőek. Az érvénytelenséggel kapcsolatos, első fokú eljárásban előadott álláspontját fenntartotta.

A tőkeemelés színlelt volta körében az első fokú eljárásban előadottakat ismételte meg, utalva az alperesi ügyvezető és közte fennállt élettársi kapcsolatra, tagsági viszonya megszüntetésére vonatkozó egyeztetési tárgyalásokra, az őt megillető 2008. évi osztalékra, melynek kifizetése ez idő szerint sem történt meg részére. Változatlanul hivatkozott szándékos megtévesztésére, tévedésben létére, tagi jogai gyakorlásának ellehetetlenítésére. A tagoknak ugyanis nem a törzstőke felemelése és az általuk megjelölt gazdasági cél elérése volt a céljuk, hanem a jogai korlátozása, a közös gazdasági tevékenységből való kizárása. A utcai építkezés befejezéséhez nem volt szükséges tőkét emelni, ez indokolja a utcai adásvétel utólagos jóváhagyásának felülvizsgálatát is. A színleltséget és a jogszabálysértést igazolja az a körülmény, az alperes korlátozta elsőbbségi jogait. Semmisségre, a taggyűlési határozatok felülvizsgálata iránti perben is bárki határidő nélkül hivatkozhat. A taggyűlés a 17. számú határozatával úgy döntött, a tőkeemelésben törzsbetétei arányától eltérően 1 %-kal jogosult elsőbbségi jogával élni, de ezzel sem érhetne volna el az 5 %-os küszöböt. Az elsőbbségi jog korlátozása a tagok közül kizárólag az ő jogait csorbította.

Az osztalék kifizetésének felfüggesztése körében előadta, az osztalék visszatartása alaptalan, továbbá szintén a megszerzett jogait sérti. Csakis egyhangú szavazás mellett lett volna ez a határozat meghozható.

A fellebbezés kiegészítésében arra hivatkozott, a külföldi társaságok létezését és képviseleti jogosultságát a cégeljárásban adó- és járulékfizetési, valamint bejegyzési igazolással kell bizonyítani. Az eljárási képességet és a képviseleti jogosultságot a meghatalmazás keltekor és a meghatalmazás alapján történő eljárás során is vizsgálni kell, ezen időpontokban is fenn kell állnia a meghatalmazó jog- és cselekvőképességének. Az alperes által csatolt iratok egyrészt nem igazolják, a meghatalmazásban megjelölt időtartam alatt vagy a meghatalmazás keltekor és a meghatalmazott eljárásakor a tag jogok és kötelezettségek alanya lehetett. „Nem lehet véletlen, hogy alperes cégmásolatot vagy a cégnyilvántartás hiteles igazolását nem tudta becsatolni.” A tagot nyilvántartó hatóság internetes oldalán olyan adat található, mely a társaság működésének felfüggesztésére utal, mivel a közzétételi kötelezettségét nem teljesítette. A taggyűlés alkalmával a tag képviseletében eljáró személy eljárási jogosultságát

vizsgálni kell. A meghatalmazottja, illetve jelen perben alperes nem igazolta, érvényes a meghatalmazás és hogy a meghatalmazó jogokat szerezhetsen és kötelezettséget vállalhat, illetve személyes joga szerint jog- és cselekvőképess. Utalt arra is, az osztalék kifizetésével késedelemben lévő társaság utóbb már nem orvosolhatja a késedelmet a tag osztalékra való jogát csorbító taggyűlési határozattal.

Alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet fellebbezett rendelkezései helybenhagyását kérte. Előadta, felperes keresetlevelében a 2010. augusztus 23-i határozatok tekintetében a kérelme indokául csak a külföldi tagjának meghatalmazása érvénytelen voltát jelölte meg, mert abból a keltezés helye nem tűnt ki, és nem volt rajta diplomáciai felülhitelesítés, így a taggyűlés nem volt határozatképes. A további kifogásait csak a 90 napos határidőt jóval túlmenően terjesztette elő, ezért azok a társasági határozatok felülvizsgálata iránti perekben kialakult gyakorlat szerint nem voltak figyelembe vehetők. Hangsúlyozta, az elsőfokú bíróság a határidőben előterjesztett indokokkal kapcsolatban helyesen állapította meg a kereset alaptalanságát, mivel a külföldi tag meghatalmazása érvényes, az mindenben megfelelt a Hágai Egyezménynek, diplomáciai felülhitelesítés nem volt szükséges. Utalt arra is, az elsőfokú bíróság a Gt. 45.§ (4) bekezdésében írtakat csak az „igen” szavazatok körében vette figyelembe, de ez a rendelkezés valamennyi határozatra alkalmazható lenne, hiszen zömében a felperes által megtárgyalni kért napirendi pontok kerültek megbeszélésre, felperes a határozatképességgel kapcsolatban pedig kifogást nem jelzett. A taggyűlés megtartásához hozzájárult, valamennyi határozat meghozatalában részt vett, ezért határozatképességre hivatkozva nem is kérhetné a határozatok felülvizsgálatát. Felperes a határozatokat valójában az ügyvezetővel keletkezett magánjellegű vitája miatt támadja folyamatosan.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan.

A gazdasági társaságok szervezetére, működésére nézve a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) tartalmaz rendelkezést.

A Gt. 142.§ (1) bekezdése kimondja, a taggyűlésen a tagot meghatalmazott személy is képviselheti. A meghatalmazást közokiratba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba kell foglalni.

A törvény szerint tehát a szervezeti jogok (a legfőbb szerv ülésén részvétel, szavazás) érvényes meghatalmazás alapján meghatalmazott útján is gyakorolhatók. Érvénytelenné a meghatalmazott eljárását csakis az érvényes meghatalmazás hiánya teszi. A törvény ugyanakkor a továbbiakban a

meghatalmazotti képviseletre nézve rendelkezést nem tartalmaz, így nem szabályozza a képviseleti jog igazolásának, a meghatalmazás bemutatásának, vizsgálatának módját sem.

Az okiratok bizonyító erejére nézve a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) tartalmaz rendelkezést.

A 195.§ (1) bekezdése szerint az olyan papír alapú vagy elektronikus okirat, amelyet bíróság, közjegyző vagy más hatóság, illetve közigazgatási szerv ügykörén belül, a megszabott alakban állított ki, mint közokirat teljesen bizonyítja a benne foglalt intézkedést vagy határozatot, továbbá az okirattal tanúsított adatok és tények valóságát, úgyszintén az okiratban foglalt nyilatkozat megtételét, valamint annak idejét és módját.

A (7) bekezdés szerint a közokiratot az ellenkező bebizonyításáig valódinak kell tekinteni.

A (8) bekezdés pedig úgy rendelkezik, a jelen szakasz rendelkezéseit a külföldi közokiratra is alkalmazni kell, feltéve, hogy a kiállítás helye szerint illetékes magyar külképviseleti hatóság felülhitelesítette. E jogszabályhely azonban azt is kimondja, a magyar állam által kötött eltérő nemzetközi megállapodás esetében a felülhitelesítésre nincs szükség.

Magyarország és ai Köztársaság egyaránt részese az 1973. évi 11. törvényerejű rendelettel kihirdetett a külföldön felhasználásra kerülő közokiratok diplomáciai vagy konzuli hitelesítésének (felülhitelesítésének) mellőzéséről Hágában, 1961. október 5-én kelt egyezménynek.

Az 1. cikk d) pontja értelmében közokiratnak minősül a magánokiratokon lévő aláírások hitelesítése is, míg a 2. cikk szerint mindegyik szerződő állam mentesíti a felülhitelesítés kötelezettsége alól a területén felhasználásra kerülő, az egyezmény hatálya alá eső okiratokat.

A 3. cikk szerint annak igazolására, az aláírás valódi, hogy az aláíró személy milyen minőségben járt el, alakiségként csak azt lehet megkövetelni, hogy az okirat származása szerint illetékes hatóság kiállítsa a tanúsítványt.

Az 5. cikk szerint, ha a tanúsítvány szabályszerűen ki van töltve, bizonyítja az aláírás valódiságát, azt, hogy az okiratot aláíró személy milyen minőségben járt el.

A tanúsítvány (Apostille) mintáját az egyezmény melléklete tartalmazza.

Ai Köztársaság illetékes hatósága által a Hágai Egyezmény melléklete szerinti tanúsítvánnyal ellátott, taggyűlésen történő képviseletre vonatkozó meghatalmazás tehát felülhitelesítés nélkül is közokiratnak minősül, s mint ilyen a Pp. idézett rendelkezései szerint teljesen bizonyítja az abban foglalt nyilatkozat megtételét.

A Gt. 146.§ (1) bekezdés úgy rendelkezik, a taggyűlésről az ügyvezető jegyzőkönyvet készít. A jegyzőkönyv tartalmazza a taggyűlés helyét és idejét, a

jelenlévőket és az általuk képviselt szavazati jog mértékét, továbbá a taggyűlésen lezajlott fontosabb eseményeket, nyilatkozatokat és a határozatokat az azokra leadott szavazatok és ellenszavazatok számát, illetve a szavazástól tartózkodókat vagy az abban részt nem vevőket.

A 45.§ (1) bekezdése értelmében a gazdasági társaság bármely tagja kérheti a társaság szervei által hozott határozat bírósági felülvizsgálatát a határozat Gt. vagy más jogszabály rendelkezéseibe, illetve a társasági szerződésbe ütközése esetén.

A (3) bekezdés szerint a jogsértő társasági határozat bírósági felülvizsgálata iránti pert a határozatról való tudomásszerzéstől számított harminc napon belül kell megindítani, a határozat meghozatalától számított kilencvennapos jogvesztő határidő elteltével a határozatot akkor sem lehet keresettel megtámadni, ha a perlésre jogosulttal azt nem közölték, illetve arról addig nem szerzett tudomást.

A keresetindítási határidő jogvesztő jellegéből pedig az következik, hogy annak lejártát követően már nincs jogszabályi lehetőség a kereset módosítására, a keresettel támadott határozatok hatályon kívül helyezésére alapul szolgáló további, újabb jogszabálysértések megjelölésére, a már megjelölt jogszabálysértéseket megalapozó újabb indokok, okok előadására. Mindazon okot tehát, amelyre tekintettel a fél a határozatokat jogsértőnek, társasági szerződésbe ütközőnek véli, a határozat meghozatalától számítva legkésőbb kilencven napon belül elő kell adnia, meg kell jelölnie. Az ezt követően előadott újabb okok, indokok a kereset elbírálásakor figyelmen kívül hagyandók. A Gt. 45.§ (3) bekezdésében és a Pp. 235.§ (1) bekezdésében írt korlátból következően pedig, a fellebbezésben előadott ilyen indokok úgyszintén nem vehetők figyelembe.

Az (4) bekezdés szerint a keresetindítás joga nem illeti meg azt a személyt, aki a tévedés, a megtévesztés és a jogellenes fenyegetés eseteit kivéve - a határozat meghozatalához szavazatával hozzájárult.

Az adott ügyben felperes a 90 napos jogvesztő határidőn belül, 2010. november 22-ig az alperes 2010. augusztus 23-án meghozott valamennyi taggyűlési határozata jogsértő voltát a taggyűlés Gt. 142.§ (2) bekezdésében írt határozatképessége hiányában jelölte meg, melynek alapjául a tagnak a taggyűlésre adott képviseleti meghatalmazása érvénytelenségére hivatkozott. A meghatalmazás érvénytelenségét pedig a felülhitelesítés és a keltezés helye hiányából állította. Hivatkozott továbbá arra is, a jegyzőkönyv nem tartalmazta a taggyűlésen tett észrevételeit.

A fent kifejtettek szerint tehát csakis ezen hivatkozások lettek volna vizsgálhatók, tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor a külföldi tag képviseletének, a

meghatalmazást aláíró személy (.....) aláírási jogosultságának a vizsgálatába is bocsátkozott.

Helytálló álláspontra helyezkedett ugyanakkor, amikor az idézett jogszabályi rendelkezéseket helyesen értelmezve a külföldi tag által adott, a Hágai Egyezménynek megfelelő alakissággal ellátott meghatalmazást a felperes által hivatkozott keltezés és felülhitelesítés nélkül is érvényes közokiratnak tekintette, s ebből következően a taggyűlésen történt szabályszerű képviselőt, a taggyűlés határozatképességét állapította meg.

A Fővárosi Ítéltábla rámutat, a határozatok jogszerűségét az a körülmény, hogy a jegyzőkönyv nem tartalmazza felperes jogi képviselője útján tett meghatalmazásra vonatkozó alaki, tartalmi kifogásait, egyáltalán nem érinti.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a jogvesztő határidőn belül hivatkozott okokból a határozatok nem jogsértőek, s arra is helyesen utalt, a felperest nem illeti meg a keresetindítás joga azon határozatok tekintetében, amelyekhez szavazatával hozzájárult.

Ezen megállapításai jogkövetkezményét pedig - a 10. és 14. számú határozatok kivételével, melyeket a jogvesztő határidőn belül előadott további okból jogsértőnek talált -, valamennyi határozat tekintetében helyesen vonta le a kereset elutasításával.

A kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező felperest az alperes 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdése alkalmazásával megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére.

Budapest, 2013. június 14.

. Rózsa Éva s.k.
a tanács elnöke

Dr. Rutkai Éva s.k.
előadó bíró

. Molnár József s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül:
Oláhné Sárközi Veronika
bírószági ügyintéző